

Ostrice

Dušan   Spet je pretrgan kabel!
Ludvik   V vrhovih zmešan Babel
z rožljanjem pušk in sabelj –
svoj svojim tat in rabelj.

*

Ko si bogat, ko tehtaš, da razdajaš,
prisklednikov gre več sto na en gram,
ko se upreš, kriče, da red razkrajš,
vsi lop po tebi, braniš pa se sam.

*

Pred kratkim še vsak gumpec je hotel biti Titov,
zdaj oder kar šibi se od samih transvertitov.
– Razumel bi zasuk tvoj za par stopinj obratov,
tvoj celi obrat pa trobi, da oprezna rit si ratal.

*

Kdor se boji sršenov, v gnezdo naj ne seže,
kdor z noži se igra, do smrti se poreže.
Boj se lizuna, ki deli nakit in zlate,
škili drugam, a izza hrbta strelja vate.

*

Kako naj bo vse dobro in prav v deželi naši,
ko vsak z vsem, česar nima, od zgor do dol kramari,
in vsak, kdor hoče, jemlje, kar kdo prigospodari.
Oslu daj najprej jesti, šelè potem ga jaši!

*

Sam vidiš, da nič nima, ves čas živi v špetiru!
Če že ne daš živeti, ga pusti vsaj na miru:
davki nadevropski, prejemki po cigansko,
misliš, da med kulturne se zrineš po balkansko?

*

Ne zatiskuj si oči – pohlepna candra je Evropa,
stiskaštvo ji je v krvi, vendar vrača, kar naropa,
res, ta in on ni kruha sit, ko drugi žro ostrige,
drží pa: kdor ima – z močjo ima še strah in brige.

*

Bilo bi kot iz sanj: razpeti strgan šator,
in že postala bi Evropa naš donator!
Pa je en hakeljč: vsak lenuh naj bo – novator,
hujskačem pa je treba odbiti – detonator.

*

Čebela (majhna med krilatci,
a najbolj delovna med bratci)
še utruje si od ust dobrote,
da pitala bi tuje goltne trote.

*

Kdor krade pol stoletja, nagrabi kup imetja,
z elitnim vrhom združen, izvede rop stoletja.
Torej se majhna kraja nikdar nikjer ne spleča:
najvišje izpustijo, zaprejo le berača.

*

Vsega so krivi Kučan pa Peterle in Rupel:
ne marajo kot drugi gaziti preko trupel!
Požvižgaj se na zakon: pripraviš in udariš,
gangster smeš biti gangster, kdor ropoš in slepariš.

*

Nečednih poslov v vrhu preživo se zavedaš!
Da bi vso stvar zatušal, se javno sprenevedaš,
greš vase, a iz blata moliš nos in ušesa,
s kožo kot slon pa strele odbijaš od telesa.

Solidarno s protesti 400.000 upokoencev – izigranih volilnih upravičencev.

Ni vsak za vse in redko en sam pošteno vlada,
gnil člen v verigi kriv je, da se pretrga rada,
na počen led lisica osla le enkrat zvabi,
kdor bil je kdaj prevaran, lopovstva ne pozabi!

*

Ni prav, da zgaziš ga, ko je na tleh,
tudi ni čast, če si tepen za greh,

smo udje med seboj, opusti laž,
vsak vidi vse: kar vzameš in kar daš

*

Ob rávniku v neslogi vedrijo nosorogi,
po afriško ubogi in že od rojstva togi,
saj zmeraj, ko je nuja, prekratki so z orožjem –
za svojo rit skrbijo na gnoju nosorožjem!

*

Tako kot *satan* je s človeško zlobo pogojèn,
bes sam od sebe ni nastal, temveč je povzročen,
in povzročitelj, skrit za zidom, vsem grozi s pogromi,
pa žre in žre, dokler mu kak Krpan zób ne polomi . . .

*

Pred rojstvom smo bili lisica, kača, volk in tiger,
zato divja v nas nečloveški *bes* zavratnih iger,
v norosti damo izvaliti lintvernovno jajce –
mu damo moč, da tujec naše meče iz naše stajce.

*

Paradni konj je ritnil, za njim ves ešalon,
od turških straž k nam gor je kar buhnil gnili vonj,
dah novih janičarjev in njih trojanskih kónj –
Judeža zlahka kupiš, za par ušivih kron . . .

*

Kaj stisk, gorja in groz napletle so intrige – et tu, mi fili!
Vsak je najbližji sebi, drugim kaže fige – et tu, mi fili?
Kdor od drugod si plačan, drugim daš usluge – et tu, mi fili,
sam sebi boš zadrnil štrik, spleten za druge – et tu, mi fili!

*

Bil je slovenski fant, šel služit Domovino,
a kaj, ko rdeča je na pol, na pol pa bela,
karkoli že stori, ni prav za Dvoedino,
ena ga je sprejela, druga pa preklela.

*

Je bolje lušten biti, v mikrofon zapeti,
 kot pa z majavih stolčkov se oblastno dreti,
 je bolje v lastni hiši tuj šampanjec piti,
 kot tujcem dovoliti – nam za naš denar groziti.

*

En glas – en kol. Vse se prelij v središče,
 enotno vse: cilj, misli, besedišče . . .
 Je nor, kdor sili v španoviji ostati,
 pa nima ne kje vzeti ne kaj dati!

*

Lev, kralj živali, žužka skoraj do smrti zmane,
 ta skoz uho se splazi, razgloda mu možgane.
 In nauk? Da moraš znati zgodbe pravilno brati:
 »Kar je od znotraj trhlo – je škoda reševati!«

*

Utiša te, če vpiješ, če čist si, te oblati . . .
 Kdor stare imaš račune, nikar jih ne raztrobi,
 nasprotnika pridobi, če ne – onesposobi,
 a pomni, da se moraš celo mrličev bati.

*

Prastari rek pove, da vsem ljudem vse ne ugaja,
 še šibki se upre, če grób pritisk predolgo traja;
 slonu po tankem steklu lažje bo do vode priti,
 kot zahodnjaku z bizantincem v isti rog trobiti.